

En Res-tur.

Klockan sju på morgonqvisten skall man vara ombord, så vida man vill komma med den ångbåt jag menar, till Norrköping, hvilken afgår från Stockholm på denna besynnerliga tid. Man bör således, om man är en ordentlig karl, vara stadd i sina byxor sednast klockan sex och på väg till Riddarholmen klockan half sju. Mitt *stadsbud*, en »sakförare» med rödt vackert hår, har redan infunnit sig på bestämdt klockslag. Solen är i sin glans, ej en fläck synlig på himlens blåa tältduk.

Jag tog afsked af min värdinna, som hade en värta på näsan, hvilken annars skulle ha varit alldeles för liten och oansenlig i förhållande till fruns solidare kroppsbyggnad.

Jag lemnade hennes hotell, förnöjd att snart ha den lyckan att bli genompustad af en sval och lifgifvande sjöluft, och företog min vandring till Riddarholmen.

På brända sulor,
Med svett i pannan
Och käpp som dunkar
Mot gatans sten,
Till ångbåtshamnen
Vid Riddarholmen
Min skugga ilar
På snabba ben.